

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למליץ

הארי החזי

פנינים נפלאים מתורתנו של

המהרא"ל צינץ

הגאון הביאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק

גיליון רי"ג, פרשת במדבר תשפ"ג

מכון להוצאה חרשה ומפוארת
של ספרי מהרא"ל צינץ זי"ע א

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

ביום אחד הקהילו כל העדה - בדרך נס

ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחותם לבית אבותם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם (א, יח).

בא הכתוב לספר כיצד נעשה הכל בדרך ניסית ובהשגחה פרטית, כדי שלא יעלה על לב איש הרהור ופקפוק שמה לא שמרו ישראל כלל על ייחוסם.

לכן ביום אחד הקהילו כל העדה והביא ספר ייחוסיהם. כנאמר: "ויתילדו על משפחותם לבית אבותם במספר שמות". כי בני ישראל שמרו על ייחוסם כל אותן שנים רבות שהיו בארץ מצרים.

מלא העומר

טעם נפלא מדוע נמנו שבט לוי לבדם

כל פקודי הלויים וגו' שנים ועשרים אלה (ג, לט). כתב הרמב"ן מה טעמו של דבר שהיה שבט לוי מועט במספרו מכל יתר השבטים?

לפי שבני ישראל אשר סבלו ונתענו בשעבוד מצרים, הפרה והירבה אותם השם יתברך שלא כדרך הטבע, ככתוב: "וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ" (שמות א, יב). אבל שבט לוי, שלפי דברי חכמינו לא היה בשעבוד מצרים ולא עבד עבודת פרך, היתה איפוא ילודתו בדרך הטבע וברכת "כן ירבה וכן יפרוץ" לא חלה עליו, עכ"ד.

וי"ל שמטעם זה גם לא נמנה שבט לוי ביחד עם כל ישראל, שהרי לא בא המנין אלא להראות גודל חסדיו ונפלאותיו של השם יתברך, שתוך תקופה קצרה יצאה אומה כה גדולה משבעים נפש שירדו מצרימה; אבל גידולו של שבט לוי הלא היתה בדרך הטבע מבלי כל נס מפליא, על כן לא היה כל קשר בין מניינו הוא, ומנין בני ישראל...

מלא העומר

המנין מראה על חביבות בני ישראל

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר (א, א).

פותח בבטוי 'וידבר' לשון קשה ומסיים את הפסוק בבטוי 'לאמר' לשון רך.

וההסבר בזה, להלן ב"פרשת בהעלותך" שם נאמר על הקרבת קרבן הפסח, ואומר שם רש"י, שפרשת קרבן הפסח היה ראוי להקדים לפתוח את ספר במדבר בענין קרבן פסח, ולמה לא פתח בזה? כי היא גנותן של ישראל! כי כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא הקריבו אלא פסח אחד, - פסח זה בלבד.

ולכן מתחיל בבטוי 'וידבר' לשון קשה לציין את ההקפדה, אבל רחמי שמים גוברים על ישראל, ומסיים בבטוי 'לאמר' לשון רך, כי בכל זאת זכו בני ישראל למעלה ולגדולה. ככתוב להלן בפרשתנו על הדגלים שהקיפם - דגלי אהבה, והיו כדוגמת מחנה השכינה. ולכן אומר "אמר" אמירה של חביבות "כי רוצה ה' בעמו", ולכן גם זכו להתפקד למנין, כי המנין מראה על חביבות וכמו שרש"י מתבטא בפ' תשא משל לצאן החביבה על בעליה.

מלא העומר

שמירת שמותם שמרו עליהם מפני טמיעה

למשפחותם לבית אבותם במספר שמות (א, ב).

כוחם של בני ישראל להחזיק בטהרת משפחותיהם וייחוסם בגלות קשה כזו של מצרים, מקום שם היו משועבדים ונתונים להפקר - נבע מזה ששמרו על עצמיותם ומקוריותם והתרחקו מכל שמץ של התבוללות. הם נמנעו מלהתקרב אל הסביבה הזרה אפילו על ידי שינוי שמותיהם, וזה שמר עליהם מפני טמיעה גמורה.

בזכות "במספר שמות" - שהחזיקו בשמותיהם המקוריים והתרחקו מן הסביבה הזרה - יכלו לשמור על "משפחותם לבית אבותם..."

מלא העומר

על דרך הדרוש

בני ישראל קבלו רק את המעלות של דבר המנוי וספור

לכם את ברכתם - מלאך רע בעל כורחו יענה אמן - וביחס לזה יהיו בני ישראל בהזקת מנויים - 'והיה מספר בני ישראל', אולם ביחס לצד הרע שבמנין שאין הברכה שרויה בדבר המנוי, יהיו בני ישראל בחזקת בלתי מנויים, "אשר לא ימד ולא יספר" - שכבר הבטיח השם יתברך לאבותינו להרבות את זרעם ככוכבי השמים וכחול הים אשר לא יספר מרב.

קומץ המנחה

והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר וגו' (הפטורה - הושע ב, א).

כל דבר המנוי יש בו מעלה ויש בו חסרון. מעלתו היא, שאין למזיקים ולמשחיתים שליטה עליו (חולין דף קה), וחסרונו הוא, שאין הברכה שרויה אלא בדבר הסמוי מן העין (בבא מציעא).

לפיכך ציווה השם יתברך למנות את בני ישראל, למען לא תהיה למזיקים הרעים שליטה עליהם, אלא אדרבה "פרוץ תהיה מכל העמים" (דברים ז, יד) - העמים עצמם יהיו נאלצים להביע

פניני המהרא"ל על פרקי אבות

- פרק ו' -

לשם רוחניות – לשמה, הלומד את התורה כדי לזכות לתועלות גשמיות יזכה רק לעושר וכבוד שזה שכר גופני. אבל לומדי התורה לשמה זוכים לעולם הבא עליו נאמר יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא יותר מכל חיי העולם הזה.

הקב"ה הרבה לישראל תורה ומצות לזכך ולקדש אותם
אמר ר"ח בן עקשיא רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות.

יש לפרש את כוונת המשנה כך: אין לתמוה מדוע יש מצוות כה רבות, ומדוע יש מצוות שנכפלו – ארבע כנפות לציצית, ארבעה מינים בלולב, שלושה הדסים, ושתי ערבות. אלא מבאר התנא שהכל נעשה כדי לזכות את ישראל, לזכות מלשון לזכך, כדי לזכך את האברים שיזכו לקדושה האמיתית.

מה השייכות בין קדושה לבין הכפלת המצוות? הענין הוא כדברי שלמה המלך: (קהלת א, ח) 'כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא יוֹכֵל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא תִשָּׁבַע עֵינָי לְרֵאוֹת וְלֹא תִמְלֹא אֶזְנוֹ מִשְׁמַעַי'.

וכך יש לבאר את הפסוק, שבא לומר כי אין לתמוה על ריבוי המצוות: 'לא יוכל איש לדבר' ולומר 'כל הדברים יגיעים' – כל המצוות שנכפלו הם רק ליגיעה. הלא ניתן היה לקיים את כל המצוות הללו על ידי אחד, ציצת אחת הדס אחד וערבה אחת. אך לא יוכל איש לדבר זאת שהרי 'לא תשבע עין' – הרי כך גם ניתן לשאול מדוע ישנן שתי עיניים? הלא די בעין אחת. 'ולא תמלא אוזן משמוע' – הלא היה די בשמיעה באוזן אחת, ומדוע ישנן שתי אוזניים?

אלא שהאדם נברא לפי צלם אלוקים ובדמות עליון, ולכן נברא עם שתי עיניים ושתי אוזניים. כך גם המצוות שהן כפולות נעוצות באותו שורש עליון כי לפי ענין שם – הן צריכות להיות כפולות.

המסתפק במועט גשמיות – יכול להצליח בתורה

כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן, וחיי צער תחיה, אם אתה עושה כן, אשריך וטוב לך, אשריך – בעולם הזה, וטוב לך – לעולם הבא (פ"ו, מ"ד).

הטעם שיש למעט בתענוגי העולם כדי לזכות לתורה, הוא משום שכדי לזכות לדברי תורה, צריכים עמל ויגיעה רבים. אך מי שרגיל בתענוגי העולם הרי שהוא מפונק ויקשה עליו להתאמץ ולעמול כדי לזכות לתורה.

סיבה נוספת היא, משום שהמתרגל לתענוגים, הרי שנפשו אינה שבעה, ולעולם הוא רודף אחרי תענוגים נוספים ותאוות יתירות שהרי יצר לב האדם רע מנעוריו. והיות שהוא רוצה וחושק באכילת מעדנים ופינוקים, לא יצליח לעמול בתורה כראוי.

שונה אדם האמון במידת ההסתפקות, כיון שאינו חפץ וחושק במאומה מלבד מה שראוי והכרחי ללימוד התורה, הרי שליבו פנוי ללימוד התורה, והוא מסוגל להצטער ולהתייגע בה, כדי לזכות לאורה.

העוסקים בתורה לשמה זוכים לאריכות ימים

ואומר ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד (פ"ו, מ"ז). הרע"ב מבאר שאריכות הימים היא למימינים בה כלומר עוסקים בתורה לשמה.

ביאור הענין הוא, משום שאריכות הימים הנאמרת כאן היא לעולם הבא – עולם שכולו ארוך. לא שייך להסביר שמדובר על אריכות ימים בעולם הזה, כי לא תלמיד חכם אחד ולא שנים שעסקו בתורה לשמה, מתו בקיצור ימים, אלא מדובר על זכיה לעולם הבא.

לעולם הבא שכולו רוחני, זוכה רק מי שלומד את התורה

פניני ישועות

עסקה מבריקה!

התחילו לעזוב אותי ועברו לעבוד עם מתווכים אחרים. אחרי תקופה חלשה, התחלתי לעשות בדק בית רציני, כדי לבדוק מה הבעיה, ומדוע אנשים אינם מגיעים אלי? תשאלתי לקוחות חקרתי שוכרים, הלכתי ליעוץ עסקי, אך כלום לא עזר, עד שהגעתי למצב של אפס עסקאות זה מספר חודשים.

אני לא יכול לתאר את ההרגשה בבית כשהמצב הכספי לחוץ והישועה אינה נראית באופק, התפללתי בכל ליבי שתגיע ישועתי ועם הזמן אף התחלתי להקפיד על כוונה בתפילה, כשכולי תפילה שישוב המצב לקדמותו.

בוקר אחד אחר התפילה, צדה עיני בעלון של מכונכם הנפלא, וראיתי את הסיפורים המפיעמים של אנשים שנושעו בזכות תרומה למכון המקיים את צוואתו של המהרא"ל לצינץ ז"ע. מיד ביציאתי מבית הכנסת פתחתי הו"ק למכונכם ונהיית 'חבר זהב' במכון הנפלא, כשאתי יודע שהכסף כולו מופנה למטרת קיום צוואת הצדיק.

תוך יום יומיים התחלתי להרגיש שתפילותי מתקבלות והסגולה שעשיתי משפיעה, כשזרם הטלפונים גבר ואחרי כמה ימים נוספים אף פנה אלי אחד המשקיעים שהיה עובד עמי המון. אחרי שבועיים כשסגרתי עסקה ענקית, הבנתי שלא טעיתי – עשיתי את העסקה הנכונה!

בדרך כלל כשאנשים רואים אותי אומרים הם לעצמם: 'ודאי הוא עושה כסף טוב'. תהילה לה' שאחרי כמה שנים בתחום התיווך הביאו אותי למקום טוב בתחום, שמי הטוב הולך למרחוק ומשקיעים מערים רחוקות ואף מחו"ל מתקשרים אלי בכדי לסגור על השקעה טובה ומצוינת.

הניסיון והכישורונות שנולדתי עמם נותנים לי יתרון טוב בתחום, ההבנה העמוקה שלי בשווי הדירה ובאופציות הטובות שיש בכל דירה, בתוספת ליחסי אנוש המעולים שיש לי, מאפשרים לי לסגור עסקאות סבוכות כשבסוף כל הצדדים יוצאים מרוצים.

בנוסף לכך אצלי מילה היא מילה, ומהימנותי אינה מוטלת בספק, כך שמשקיעים מחו"ל יודעים שכשהם עושים עסקה בשלט רחוק יש להם בנאדם אמין בשטח שלא מאכזב אותם אף פעם.

כך התנהלתי מספר שנים כשברוך ה' גמרתי עסקאות רבות, עם הזמן אף הקמתי חברה לניהול נכסים, בה ניהלתי הרבה נכסים של משקיעים, כשהחברה הייתה דואגת לכל צרכי הדירה, ממצאיאת שוכרים, ניהול התשלומים ועד לפתרון לכל תקלה שארעה בדירה.

אחר כמה שנים טובות בתחום, התחלתי להרגיש ירידה בעסקאות, פתאום הרגשתי שאנשים לא מגיעים אלי לסגור עסקאות, כשהמשך אף משקיעים שעבדתי עמם שנים רבות

08-864-89-89

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום
צוואתו של הגאון ז"ע ולזכות בהבטחתו
ניתן להזמין חנם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות